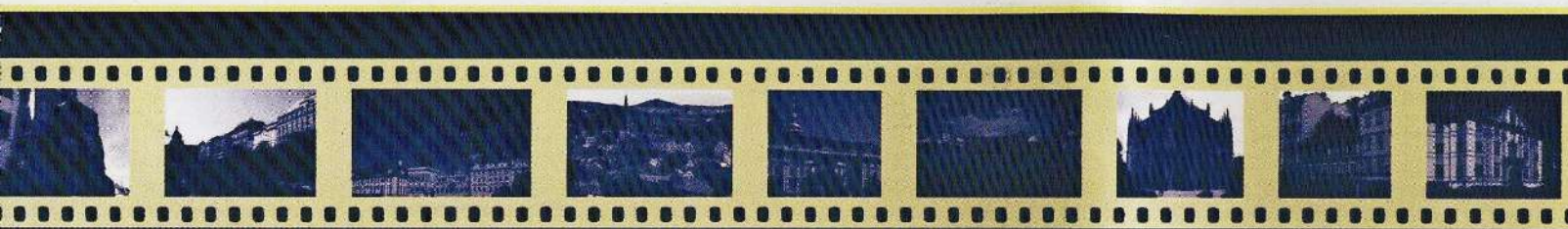

MATERIALY IV. MEZINÁRODNÍ
VĚDECKO-PRAKTICKÁ KONFERENCE

MATERIÁLY

VI MEZINÁRODNÍ VĚDECKO-PRAKTICKÁ KONFERENCE

**«VĚDA A TECHNOLOGIE :
KROK DO BUDOUCNOSTI –
2010»**

27.02 - 05.03.2010

MATERIALY IV. MEZINÁRODNÍ
VĚDECKO-PRAKTICKÁ KONFERENCE

**Díl 5
Ekonomické
vědy**

Praha
Publishing House
«Education and Science» s.r.o.

MATERIÁLY

VI MEZINÁRODNÍ VĚDECKO - PRAKTICKÁ
KONFERENCE

«VĚDA A TECHNOLOGIE: KROK DO BUDOUCNOSTI – 2010»

27 února - 05 březen 2010 roku

Díl 5
Ekonomické vědy

Praha
Publishing House «Education and Science» s.r.o.
2010

Vydáno Publishing House «Education and Science»,
Frýdlanská 15/1314, Praha 8
Spolu s DSP SHID, Berdianskaja 61 Б, Dnepropetrovsk

**Materiály VI mezinárodní vědecko - praktická konference
«Věda a technologie: krok do budoucnosti - 2010».** -
Díl 5. Ekonomické vědy: Praha. Publishing House
«Education and Science» s.r.o - 104 stran

Šéfredaktor: Prof. JUDr. Zdeněk Černák

Náměstek hlavního redaktor: Mgr. Alena Pelicánová

Zodpovědný za vydání: Mgr. Jana Štefko

Manažer: Mgr. Helena Žáková

Technický pracovník: Bc. Kateřina Zahradníčková

VI sběrné nádobě obsahují materiály mezinárodní vědecko - praktická
konference «Věda a technologie: krok do budoucnosti»
(27 února - 05 březen 2010 roku)
po sekcích «Ekonomické vědy»

Pro studentů, aspirantů a vědeckých pracovníků

Cena 270 Kč

ISBN 978-966-8736-05-6

© Kolektiv autorů, 2010
© Publishing house «Education and Science» s.r.o.

EKONOMICKÉ VĚDY

PRŮMYSLOVÁ EKONOMIKA

Никитина Н.В., Кочкарова Т.П.

Самарский государственный экономический университет

РАЗВИТИЕ АВТОМОБИЛЕСТРОИТЕЛЬНОГО КЛАСТЕРА РЕГИОНА В УСЛОВИЯХ КРИЗИСА

В условиях глобализации традиционное деление экономики на сектора и отрасли утрачивает свою актуальность. На первое место выходит кластерный подход, который, как показывает мировая практика, не только служит средством достижения целей промышленной политики (повышение конкурентоспособности, усиление инновационной направленности и пр.), но также является мощным инструментом для стимулирования регионального развития. Промышленность Самарской области характеризуется наличием крупных кластеров: автомобилестроительного и авиационно-космического, в состав которых соответственно входят автомобильные и смежные им предприятия, а также крупные предприятия оборонно-промышленного комплекса, электротехнической и подшипниковой отраслей, цветной металлургии, машиностроения для нефтяной и газовой промышленности.

Автомобилестроение сегодня стало базой для ключевых технологий и одним из наиболее инновационных и многообещающих секторов экономики. Тем не менее, способность производить больше, чем того требует спрос в транспортном производстве, до сих пор превышают 20-25%. В то же время региональные экономики, равно как и предприятия малого и среднего бизнеса, конкурируют в мировом масштабе. Поэтому автомобилестроительные регионы до сих пор подчинены исключительно проблемам структурных преобразований.

Развитие автомобилестроительного кластера Самарской области является приоритетом в развитии экономики Самарской области. Удельный вес автомобильной промышленности в объеме промышленного производства Самарской области составляет 35,5 %, в машиностроении свыше 70 %.

В состав автомобильного кластера входят предприятия и организации по следующим направлениям деятельности:

- Сборочное производство легковых автомобилей.
- Производство автокомпонентов, материалов, узлов для автосборочных заводов.
- Предприятия автосервиса и торговли, оказывающие сервисные услуги владельцам автомобилей.

2) фінансові стимули використовуються для заохочення реалізації політики енергозбереження шляхом підвищення економічної привабливості відповідних інвестицій та закупівель, або зниження експлуатаційних витрат. Джерелами пільгових кредитів або субсидій є кошти, які надійшли від запроваджених податків і зборів.

3) фінансові стимули використовуються в комплексних програмах, які поєднують інтереси державних установ, населення та підприємницьких кіл, і виконують функцію розподілу доходів з урахуванням рівня ефективності використання енергоресурсів. [2]

Також до вищезазначеного можна запропонувати ряд інших можливих механізмів фінансування. Як одне із джерел фінансування можуть розглядатись витрати на паливо та енергію у структурі загальних матеріальних витрат на виробництво промислової продукції, складова яких протягом останніх років зростає втричі. Для цього необхідно передбачити створення фондів енергозбереження на підприємствах, наповнення яких здійснювати на основі пільгового оподаткування приросту прибутку підприємств, отриманого внаслідок ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів. Такий підхід є цілком ринковим, оскільки не зменшує базовий рівень надходжень до державного бюджету, а навпаки – стимулює їх зростання. [3]

Необхідно запровадити економічний механізм енергозбереження, який на відміну від простої зацікавленості виробника у зниженні енергозатратності виробництва через зменшення собівартості продукції, мав би чітко визначений стимулюючий характер, з використанням для фінансування заходів з енергозбереження коштів, заощаджених внаслідок підвищення енергоефективності виробництва. Це дозволить підвищити енергоефективність у виробничій сфері прискореними темпами. [3]

У бюджетній сфері необхідно на практиці реалізувати механізм фінансування заходів з енергозбереження, який передбачає використання з цієї метою коштів, заощаджених унаслідок запровадження заходів з енергозбереження. [3]

Необхідно активізувати інвестиційний попит на ринку енергоефективності шляхом залучення додаткових інвестиційних чи власних коштів суб'єктів підприємницької діяльності до лізингової діяльності. У цьому випадку об'єктом лізингових операцій стає будь-яке нерухоме і рухоме енергоефективне обладнання та устаткування, що може бути віднесене до основних фондів. [3]

У рамках адаптації законодавства України до європейського доцільно також передбачити стимулювання інвестицій у сферу енергозбереження та впровадження механізмів фінансування заходів з енергозбереження (введення податкових пільг, перформанс-контрактних операцій, договорів енергоефективного підяду), створення цільових фондів для фінансування енергозберігаючих заходів тощо. [3]

Слід посилити роль постачальників паливно-енергетичних ресурсів щодо реалізації енергозберігаючих заходів, передбачивши також виконання ними

перформанс-контракту щодо запровадження енергозберігаючих проектів у споживачів як частину їхніх основних завдань. Це компенсує постачальникам втрати частини ринку через запровадження заходів енергозбереження. [3]

З огляду на досить швидко окупність енергозберігаючих заходів, необхідно також запровадити фінансування інвестиційних проектів з енергозбереження на основі кредитів комерційних банків з частковим відшкодуванням відсоткових ставок за рахунок коштів державного бюджету.

Запропоновані механізми дозволяють, в основному, забезпечити джерелами фінансування енергозберігаючі заходи на перших етапах їх реалізації. З поліпшенням інвестиційного клімату в державі в цих обсягах фінансування поступово зростатиме питома вага банківського кредитування.

Література:

1. Закон України «Про енергозбереження» із змінами, внесеними згідно із Законом N 1026-V (1026-16) від 16.05.2007, ВВР, 2007, N 34
2. Офіційний сайт Київського міжнародного енергетичного клубу «Q-club» <http://qclub.org.ua>
3. Проект енергетичної стратегії України на період до 2030 року та дальшу перспективу / А.К.Шидловський та ін. // Електронний журнал «ЕСКО». – 2005. – № 11. – С. 242.

К.е.н. Полозова Т.В., Журавель М.Ю.

Харківський національний університет радіоелектроніки, Україна

ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

На сучасному етапі розвитку економіки України велика кількість вітчизняних підприємств знаходиться в кризовому становищі. Тому перед підприємствами постає актуальна задача формування ефективної стратегії забезпечення економічної безпеки підприємства з метою протидії загрозам зовнішнього та внутрішнього походження.

В сучасних умовах господарювання перед керівниками підприємств постає складна задача захисту економічних інтересів підприємства, забезпечення його стабільного розвитку та підвищення ефективності функціонування.

Підвищення рівня економічної безпеки має закласти підґрунтя для виведення підприємств з кризового стану й подальшого їх ефективного розвитку.

В залежності від величини та виробничої потужності підприємства, наявності всіх видів ресурсів, масштабів та специфіки вирішуваних проблем необхідно використовувати різні підходи до формування стратегії забезпечення економічної безпеки підприємства.

Протягом останніх років деякі вітчизняні підприємства створюють у своїй структурі спеціальні підрозділи, основним завданням яких є забезпечення економічної безпеки [1]. Однак більшість з цих підрозділів не мають добре розробленої та ефективно функціонуючої системи забезпечення економічної безпеки. Цей аспект суттєво знижує ефективність їх функціонування та обумовлює потребу в розробці стратегії забезпечення економічної безпеки підприємства. В той же час саме створення таких підрозділів є позитивним вектором розвитку сучасних підприємств і свідчить про деяке розуміння суб'єктами господарювання основних задач економічної безпеки підприємства, які зображені на рисунку 1.

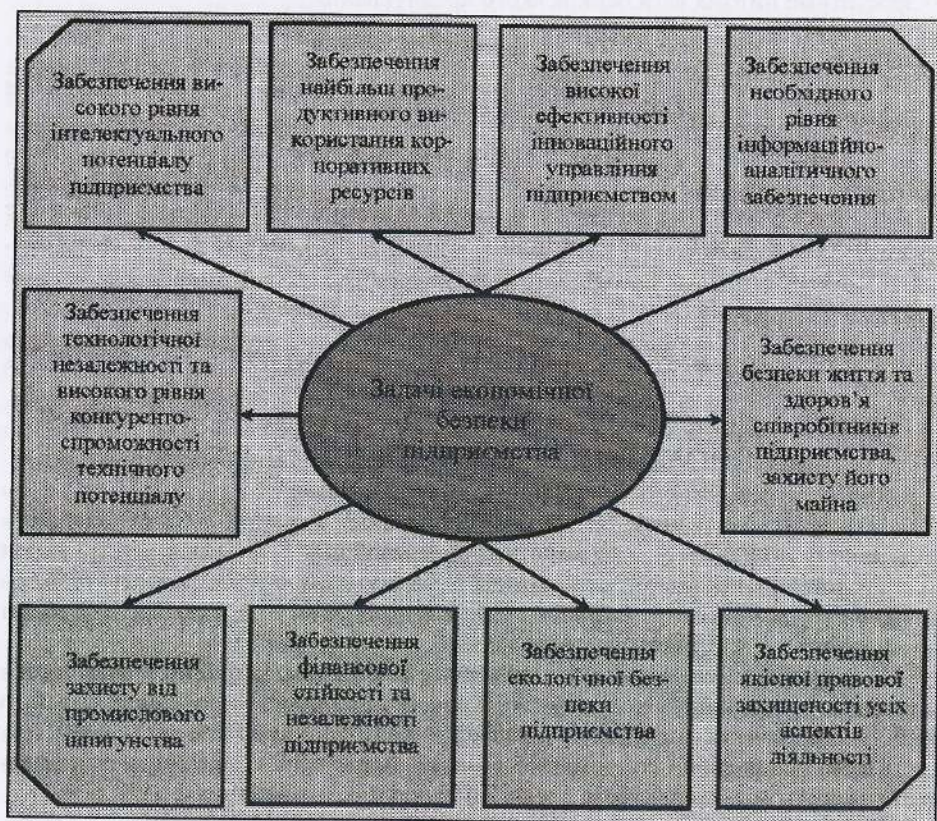

Рисунок 1 – Основні задачі економічної безпеки підприємства

Враховуючи обмеженість бюджету та неготовність значної кількості сучасних вітчизняних підприємств до кардинальних змін в організаційній струк-

турі можна використати дещо інший підхід до забезпечення економічної безпеки середніх підприємств. Суть цього підходу полягає у максимальному делегуванні повноважень по забезпеченню економічної безпеки існуючим структурним підрозділам підприємства [2]. При цьому не знадобиться кардинальне реформування організаційної структури, а необхідно буде лише створення посади директора з питань безпеки, який буде здійснювати керівництво процесом забезпечення економічної безпеки підприємства.

Такий спосіб вирішення проблеми дозволить забезпечити певний рівень економічної безпеки при мінімальних затратах на реформування організаційної структури підприємства. Однак, варто зазначити, що даний підхід є доцільним лише для середніх підприємств, бо великі підприємства потребують створення корпоративної служби безпеки зі спеціалізованими підрозділами.

Комплексне забезпечення економічної безпеки вимагає створення внутрішньої служби безпеки на підприємстві [2-3]. Цей процес є доволі складним і потребує врахування всіх індивідуальних особливостей підприємства, а саме: профілю виробничо-господарської діяльності, масштабів виробництва, чисельності персоналу, типу організаційної структури, особливостей зовнішнього середовища тощо.

Малі підприємства, як правило, не мають у своїй структурі підрозділів, яким можна делегувати повноваження з питань економічної безпеки і для них більш доцільним є укладання договорів із спеціалізованими підприємствами, які надають різноманітні консалтингові, інформаційні та інші послуги.

Отже, при прийнятті рішення щодо використання того чи іншого підходу до формування стратегії забезпечення економічної безпеки підприємства необхідно враховувати всі зазначені аспекти. В цілому ж для формування якісної системи забезпечення безпеки підприємства варто використовувати комплексний підхід, за якого будуть максимально враховані всі економічні інтереси підприємства. Це дозволить забезпечити виконання корпоративної стратегії, а відповідно й стратегії економічної безпеки.

Література:

1. Полозова Т.В., Журавель М.Ю. Процес забезпечення економічної безпеки підприємства // Економіка: проблеми теорії та практики. Збірник наукових праць. Випуск 255: В 9 т. – Том VI. – Дніпропетровськ: ДНУ, 2009. – С. 1454-1459.
2. Кравчук П.Я. Формування системи корпоративної безпеки підприємства: Автореф. дис. канд. екон. наук: 08.06.01 / Терноп. держ. екон. ун-т. – Т., 2006. – 20 с.
3. Реверчук Н.Й. Управління економічною безпекою підприємницьких структур: Монографія. – Львів: ЛБІ НБУ, 2004. – 195 с.

комплексів вимушені були йти на компроміс пляхом надання більш широкого переліку послуг, а також почали погоджуватися на підписання короткострокових договорів оренди.

На даний момент, загальний об'єм високоякісних складських комплексів в Києві складає 776 000 кв.м. При умові реалізації нових проектів в заплановані строки очікується збільшення загального об'єму ринку на 150 000 кв.м. Компанії активно інвестували кошти в нові складські приміщення, оскільки ринок розвивається. Але в зв'язку з кризою, що знизилася купівельна спроможність замовників, відбувається деякий спад попиту, хоча про перенасичення ринку мова не йде. Вакантність складських приміщень класу А і В заповнені іноді досягає 30%, хоча порівнюючи з минулим роком цей показник дорівнював 10%. З початку 2009 року вартість оренди знизилася практично на 30% в доларовому еквіваленті, досягнувши значення \$ 6,5 кв. м. за місяць в найкращих проектах. Ситуацію покращують Built-to-suit проекти, а саме складські приміщення зі спеціальними умовами зберігання, які відповідають вимогам конкретних користувачів. Також продовжують користуватися попитом секції невеликого розміру (від 1 000 до 3 000 кв.м.) і на ринку спостерігається дефіцит приміщень даного формату.

Під Києвом, як і в інших регіонах, так само в дефіциті склади, що забезпечують спеціальні умови зберігання – температурний режим, фіксований рівень вологості тощо. Попит на спецсклади тільки у столичному регіоні щонайменше вдвічі перевищує пропозицію. Власники таких приміщень максимально користуються нинішньою кон'юнктурою: вартість оренди метра спеціалізованого сховища менше ніж за рік зросла з \$19 на місяць улітку 2008-го до майже \$30 у березні 2009-го. Але, що цікаво, вітчизняні девелопери нібито не помічають підвищеного попиту. Перспективи ринку спецскладів в Україні виглядають досить привабливо. До реалізації таких проектів вітчизняних девелоперів підштовхують вихід на український ринок іноземних гравців, бурхливий розвиток торговельних мереж, зростання виробництва. Але поки українські девелопери приглядаються до ніші спецскладів, із подібними проектами на український ринок виходять закордонні девелопери та логістичні оператори. Наприклад, російська компанія «Евразия Логистик» збирається інвестувати \$1,25 млрд у будівництво чотирьох логістичних парків в Україні – у тому числі з площами для товарів, що вимагають спеціальних умов зберігання.

Література:

1. logistic-info.org.ua/skladska-logistika/
2. logistics.ua/?pid=50&newsid=906
3. www.dom2000.com.ua/ru/main/article/.../15291
4. www.marketing.net.ua

OBSAH

EKONOMICKÉ VĚDY

PRŮMYSLOVÁ EKONOMIKA

Никитина Н.В., Кочкарлова Т.П. Развитие автомобилестроительного кластера региона в условиях кризиса.....	3
Нікітіна В.В. Харчова промисловість України: ключові поняття та проблеми їх ідентифікації.....	9
Есмагулова Н.Д. Роль инноваций в обеспечении конкурентоспособности промышленности.....	11

EKONOMIKA PODNIKY

Пакулін С.Л., Євсєєва О.О. Формування та зміцнення конкурентних переваг підприємства.....	15
Богацька Н.М., Коробко А.О. Методи обліку витрат і калькулювання собівартості продукції.....	17
Богацька Н.М., Вибивана А.В. Вплив стимулювання праці на витрати виробництва та фінансові результати підприємства.....	20
Богацька Н.М., Антонюк О.В. Мотивація трудової діяльності працівників як шлях до успіху.....	22
Богацька Н.М., Савчук І.С. Вдосконалення фінансового планування на підприємстві.....	26
Мельничук К.В. Проблеми розвитку інноваційної діяльності в Україні.....	29
Булекбаев В.Е. Стратегия реструктуризации как база для формирования инвестиционных решений руководства строительного холдинга.....	31
Мегера А.А., Пентелейчук О.О. Процедура банкрутства в сучасних умовах трансформаційної економіки України.....	35
Напалько І.А. Формування оборотних коштів на переробних підприємствах АПК.....	37
Дверницька Є.О., Марченко О.І. Сучасний стан та тенденції розвитку малого бізнесу.....	39
Ковальчук Г.В., Піжук О.І. Аутсорсинг як інструмент підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств в сучасних умовах господарювання.....	42
Шако О.А., Марченко О.І. Актуальні проблеми у формуванні державної підтримки інноваційної політики.....	44

